

 Prix Bohemia Radio

Šutry v čokoládě

~

Stones in chocolate

by

Kristýna Břeská

Radio Wave

SYNOPSIS

Kristýna se rozhodla vzít svého tátu na dovolenou do italských Alp. Chce s ním být daleko od domova, daleko od jeho zaměstnání, prostě pár dnů jen oni dva. Potřebuje totiž zjistit, jaký je jejich vztah. A jestli spolu vůbec ještě dovedou otevřeně mluvit. Poslechněte si, na co během výletu s tátou přišla.

SYNOPSIS

Kristýna decided to take her dad on a holiday to the Italian Alps. She wants to be with him away from home, away from his job, just the two of them for a few days. She needs to find out what their relationship is like. And if they can still talk openly. Listen to what she found out on her trip with her dad.

ÚVOD

Táta: No já bych to s nikým nesdílel, protože to je, nikoho to nebude zajímat. Tohle je o tady Kristýnce a o Járovi a já myslím, že na to nikdo nebude zvědavěj.

Kristýna: Já myslím si, že hodně lidí prožívá to, co jsme prožili my, že by je to možná zajímat mohlo. Víš ta, naše dovolená nebyla vůbec tak hrozná. Může spoustu lidí si říct, že si taky může třeba dovolit dovolenou se svým tátou, a že se jí nemusí bát.

ZVUK: šlapání do kopce

NARACE: Tento pořad je pro mého otce a pro všechny dcery a jejich otce.

Zvuk: šlapání do kopce.

PUŠTĚNÍ AUDIODOPISU

Kristýna: Takže ehm, vem si sluchátka.

Táta: Tam vidím jenom takový klikyháky, to je všechno, co vidím.

Kristýna: Jojo, to je ten zvuk.

Táta: To jsem pochopil.

Kristýna: Tak ti to pouštím od začátku.

Táta: No to je jasný.

Kristýna: Hele tady mezerníkem. To, když klikneš, tak to pozastavíš jo, takže to můžeš kdykoliv pozastavit, a říct hele, blablalba

Táta: Ne. Tohle nechci, ehm.

Kristýna: Jo, přesně tak.

Táta: ehm.

ZVUK: šlapání do kopce

NARACE: Tento pořad je pro mého otce a pro všechny dcery a jejich otce.

Zvuk: šlapání do kopce,

Kristýna: Jak se ti šlape?

Táta: Blbě.

NARACE: Bylo ti čerstvě 55, a já se tě k narozeninám rozhodla vzít na výlet.

Považoval si to určitě za obyčejný výlet, ale tenhle výlet byl už od počátku plánovaný jako moje velká, soukromá mise.

SCÉNA BALENÍ

ZVUK: pokoj

Kristýna: Já ti ukážu, co jsem nám půjčila. Takže tohleto je sedák jo, neboli úvazek prostě. Středa, čtvrtek tam má bejt fakt pěkně.

Táta: No a do kdy jedem, do kdy to tam máme Kristýnko?

Kristýna: Do neděle.

Táta: Jo do neděle, jo? No. Ehm, ehm...

Kristýna: No až do neděle.

Táta: Ehm. Tak já se jdu dobalit teda.

Kristýna: Á, co ještě...

Táta: Jdu na to.

INTRODUCTION

Dad: Well, I'd hesitate to share it with anybody, no one will care. It's just about Kristýnka and Jára here, and I figure that no one's really curious about it.

Kristýna: I think that many people have experienced what we've gone through, they might be interested. This holiday of ours hasn't been that bad after all. A lot of people might reckon they can easily go for a holiday with their dad, without being afraid of it.

FX: climbing up the hill

NARRATION: This feature is dedicated to my father and all daughters and their fathers.

FX: climbing up the hill

PLAYING THE AUDIO LETTER

Kristýna: So, mmm, take your headphones.

Dad: I can see just some squiggles, that's all what I can see.

Kristýna: Yeah, that's the sound.

Dad: I got that.

Kristýna: So I'll play it for you from the start.

Dad: Alright, that's clear.

Kristýna: Can you hear it? Yeah. Here with the space bar. If you click it, you pause it, see. You can pause it anytime and say, hey, blah, blah, blah.

Dad: I don't what that, ehm.

Kristýna: Yeah, exactly.

Dad: Ehm.

FX: climbing up the hill

NARRATION: This feature is dedicated to my father and all daughters and their fathers.

FX: climbing up the hill

Kristýna: How are you doing, walking uphill?

Dad: Bad.

NARRATION: You've just turned 55 and I've decided to take you for a trip for your birthday. You must have thought it would be a regular trip but it was planned, right from the start, as a big, private mission of mine.

SCENE OF PACKING UP

FX: Room

Kristýna: Let me show you what I borrowed for us. So this is sit harness, or climbing harness. On Wednesday and Thursday the weather there should be really nice.

D: Well and till when are we staying, till when is it booked, Kristýnka?

K: Till Sunday.

D: Till Sunday, huh? Well, mmm...

K: Yes. It's till Sunday.

Dad: I guess I'd better finish the packing.

Kristýna: Aa. What else?

Dad: I'll get down to it.

Zvuk dveří.

NARACE: Úplně ses zalekl. Já vím, čekalo tě osm dní se mnou, ale mě osm dní s Tebou mnou. A takhle dlouho jsme spolu ještě nikdy nebyli.

SCÉNA CESTA TAM

ZVUK auto, rozhovor

Kristýna: Co očekáváš od cesty?

Táta: Od dovolený jako?

Kristýna: Ano přesně tak. špatně jsem to formulovala.

Táta: No že si tam odpočinu, chá, načerpám nové síly. Samozřejmě odpočinu si psychicky, a fyzicky se tam zhuntuju.

NARACE: Myslím, že tě nenapadlo za tímhle výletem hledat něco jiného než jenom výlet.

ZVUK auto, rozhovor

Kristýna: Bojíš se něčeho?

Táta: Né. Jedině, že mě budeš zlobit.

Kristýna: Já?! Ehm. Jak bych tě mohla zlobit?

Táta: Nevim, otravovat.

Kristýna: S čím?

Táta: Nevim, s něčím.

ZVUK auto

NARACE: Tenhle výlet byl pro mě takový pokus. Chtěla jsem zjistit, jestli s Tebou dokážu jen tak být a užívat si tvou přítomnost. Přestat být k Tobě přehnaně kritická a protivná jako jsem obvykle doma. První úkol mojí mise, bylo přiznat ti, že to je mise a z toho jsem byla trochu nervózní.

Reakce táty: Pokus.

ZVUK: auto

Kristýna: Výdech. Týjo tati já vím, že to bude znít asi divně, ale já jsem si vlastně říkala,..

Táta: Co, chceš jet domu, nebo co?

Táta: Že bysme to votočili. No povídej, co si chtěla říct.

NARACE: Tys byl asi taky nervózní. Myslel sis, že jsem se chtěla po dvou společných hodinách vrátit?

PŘERUŠENÍ AUDIODOPISU: VYPRAVĚČ MLUVÍ K OTCI

ZVUK: mezerník, pokoj

Kristýna: No teď se nelekej, teď tady musím zmínit, jak to teda máme, ale není, za co se stydět. Tak neboj, to zvládneš.

ZVUK: mezerník, pokoj

NARACE: Když jsem byla malá, paní učitelky ve školce si mysleli, že jste rozvedení. Prý jsem jim vyprávěla, že až přijedeš, tak bude oslava. Ptali se, a tatínek není doma? Není, ale zítra budeme mít dorty a sýry. Rozvedení jste nebyly, ale ty jako ředitel autodopravy, kamioňák a automechanik si moc času doma opravdu netrávil.

FX door

NARRATION: You got scared. I know you were in for eight days with me, but I was in for eight days with you. We haven't ever been together for such a long time.

SCENE OF THE WAY THERE

FX car, discussion

Kristýna: What are you expecting from the journey?

Dad: You mean the holiday?

Kristýna: That's right, I didn't put it correctly.

Dad: I expect I'll have some rest, ha, recharge my batteries. I'll relax, mentally, and destroy myself physically.

NARRATION: I guess it didn't occur to you this trip might be something beyond a regular trip.

FX car, discussion

Kristýna: Are you afraid of anything?

Dad: Nope, only that you'll give me hard times.

Kristýna: Me? How could I possibly give you hard times?

Dad: Dunno, bothering me.

Kristýna: With what?

Dad: Dunno, with something.

FX car

NARRATION: This trip was sort of an experiment for me. I wanted to find out whether I could just exist around you, enjoy your presence. Whether I could stop being unduly critical of you or annoying like I usually am at home. The first task of my mission was to confess to you it is a mission, and it made me quite nervous.

Dad's reaction: An experiment.

FX car

Kristýna: Breath out, Dad, I know it'll sound a bit weird, but I was actually telling myself...

Dad: What, do you want to go back home or what?

Dad: We could turn around. Well, go ahead, tell me what you meant to say.

NARRATION: You were nervous, too, probably. Did you think I wanted to go back after two hours spent together?

INTERRUPTION OF THE AUDIO LETTER: THE NARRATOR TALKS TO DAD

FX space bar, room

Kristýna: Don't get startled now, I must mention here what our story is but it's not anything to be ashamed of. Don't get scared, you'll be alright.

FX space bar, room

NARRATION: When I was little teachers in the preschool used to think you were divorced. I reportedly told them that when you'd come back there would be a party. They asked: dad isn't at home? Nope, but tomorrow we'll have cakes and cheese. You were not divorced but you, as the road transport manager, lorry driver and car mechanic, didn't spend much time at home indeed.

Táta: Ano. Větrník. Ano.

ZVUK: auto

NARACE: V autě jsi mi říkal investuj do vztahu.

ZVUK: auto

Táta: Si piš. Tam má bejt ta priorita nejvyšší.

Kristýna: Fakt jo.

Táta: No jistě pak práce.

Kristýna: Jako kdybys ty to tak měl.

Táta: No ale já už jsem starej.

Kristýna: A měls to tak kdyžs byl mladej,

Táta: no to víš, že jo.

Kristýna: Tak tohle mě zajímá. Vážně?

Táta: To víš, že jo. Někdy jo.

Kristýna: Někdy jo.

Táta: Někdy jsem to tak měl.

Kristýna: A s kým třeba? S nějakýma prvnýma láskama, ne?

Táta: Né, tam né.

Kristýna: No tak kdy?

Táta: S mamkou.

Kristýna: S mamkou jo?

Táta: No.

Kristýna: Fakt jo?

Táta: No.

ZVUK: Najíždí song Mambo

ZVUK: auto

NARACE: Když už jsi doma byl, muselo to být perfektní, dodnes si pamatuju válení na trávě, skákání, a hlavně spoustu zvedaček na všech narozeninových oslavách, na náš song, mambo number five!

Táta: Si to pouštím každý tejden teď. Jsem si zavzpomínal. Dneska třikrát v autě na youtubku.

NARACE: Když přišla tvoje dlouhotrvající zrada, jako otce jsem tě vytěsnila úplně. Nenáviděla jsem, pohrdala jsem, žádný tvoje názory jsem nepřijímala.

Za všechno jsem tě musela peskovat. Pamatuji si věty jako tohle nám slibuješ už roky, není na tebe spoleh, nechápu, jak s tebou mamka může být nebo ty nejsi můj táta, protože můj táta by mě nikdy nezahlavil. Mluvila jsem s tebou jako tvoje našťvaná manželka a řešila jsem situace, které mi mohly jako dceři být naprosto jedno. Prakticky jsem tu zlobu, kterou jsem cítila, jak já, tak máma ventilovala za nás obě. Ona totiž před ostatními sourozenci předstírala, že se nic neděje.

PŘERUŠENÍ AUDIODOPISU:

ZVUK: mezerník, pokoj

Táta: hm, hm

ZVUK: mezerník

Dad: Yes, *větrník*, the chou pastry dessert. Yes.

FX car

NARRATION: In the car you told me to invest in relationships.

FX car

Dad: You bet. It's the highest priority.

Kristýna: Is it indeed?

Dad: Of course, work comes next.

Kristýna: As if you followed that pattern.

Dad: But I am old now.

Kristýna: But you acted on that when you were young.

Dad: You bet I did.

Kristýna: That interests me. Seriously?

Dad: You bet I did. Sometimes I did.

Kristýna: Sometimes.

Dad: I sometimes followed that pattern.

Kristýna: With whom for example? First crushes, right?

Dad: No, not with them.

Kristýna: So when?

Dad: With Mum.

Kristýna: With Mum, you say?

Dad: Yeah.

Kristýna: Like seriously?

Dad: Yeah.

FX song Mambo starts playing

FX car

NARRATION: When you happened to be at home it had to be perfect. I still remember rolling in the grass, jumping and mainly a lot of lifts at every birthday party, I remember our song *Mambo No 5!*

Dad: I play it every week now. Thinking back. Three times today in the car on YouTube.

NARRATION: When your long-lasting betrayal was revealed, I dismissed you completely as a father. I hated you, despised you, I didn't accept any of your opinions.

I had to scold you for everything. I remember sentences like you've been promising this for years, you're not to be relied on, I don't understand how Mum can get on with you or you're not my Dad because Dad would never betray me. I talked to you like your upset wife and dealt with situations which a normal daughter wouldn't probably care about. Practically, I vented out the anger for both, for both Mum and me. Because she pretended all was fine in front of other siblings.

INTERRUPTION OF THE AUDIO LETTER

FX space bar, room

Dad: Mmm

FX space bar

SCÉNA CESTA TAM

ZVUK:

Táta: No povídej, cos chtěla říct.

Kristýna: No chtěla jsem říct, že to možná bude znít divně, hele tohleco je Dan Krejčík.

Táta: Kterej?

Kristýna: Ten ve prostředku.

Táta: No dělá reklamu, říkal Tomáš.

Kristýna: No on hlavně hraje tady v tom divadle, a to byla reklama na něj.

ZVUK:

Kristýna: No vím, že to bude znít divně, jo, ale já jsem vlastně, no, s Tebou chtěla jet i na tenhle výlet, jako nejenomže splnit ti to přání, jak si vždycky říkal, když jsem jela do Dolomit, že bys tam jednou taky chtěl a že tě tam jednu vezmu, tak to samozřejmě jo, ale vlastně jako pro mě ještě důležitější je jako strávit s tebou nějaký čas a vyvítz tě pryč z toho tvýho jako chaosu, bordelu. A hlavně taky, a tohle pro tebe asi bude divný, tě vlastně poznat.

Táta: No to je pravda.

Kristýna: To je pravda, jo?

Táta: No je. Se skoro nevidíme.

Kristýna: Já jsem myslela, že mi řekneš ehm, co plácáš za nesmysli.

Táta: Tak vidíš, tak mě neznáš.

Kristýna: Hm. No a ty znáš mě?

Táta: Já myslím, že jo.

Kristýna Fakt jo?

Táta: Trochu protivka seš taky.

ZVUK: auto

NARACE: Hodně mě překvapilo, že jsi se mnou souhlasil. Vlastně jsem si myslela, že o nás vůbec nepřemýšlíš.

PŘERUŠENÍ AUDIODOPISU:

ZVUK:

Táta: hmhhh.

Kristýna: Přemýšlíš, jo? No jistě. A jak? Pořád. Jak pořád?

Táta: No, přemýšlím, přemýšlím, co děláš, proč, jak to děláš. Tečou mně myšlenky. Tak o tom přemýšlím.

Kristýna: No já ale to myslela tak, že nepřemýšlíš o tom našem vztahu, o tom, že jsme jako jako pár let, když to tak vezmu vůbec neměli, protože...

Táta: Nojono.

Kristýna: Takhle jsem to myslela.

Táta: Jo, takhle sto myslela. Hm. To už mám někde pryč.

ZVUK: mezerník

Táta: Time 00:32 jsme dopilotili do města Verona bez ztráty desítky.

SCENE OF THE WAY THERE

FX

Dad: Well, go on, what did you mean to say?

Kristýna: Well, I wanted to say, no matter how weird it will sound, hey, that's Dan Krejčík.

Dad: Which one?

Kristýna: The one in the middle.

Dad: He's into advertising, Tomáš said.

Kristýna: Well, he's an actor in this theatre and that was an advertisement for his play.

FX

Kristýna: I know it'll sound strange: I wanted to take this trip with you, not only to make your wish come true, since you always said when I went to the Dolomites that you'd love me to take you too one day, sure. But a way more important thing to me is to spend some time with you and get you out of this chaos of yours, that mess. And also, to get to know you, however weird it may sound to you.

Dad: Well, that's fair enough.

Kristýna: Is it really?

Dad: It is. We barely see each other.

Kristýna: I thought you'd tell me what nonsense I was talking.

Dad: See, you don't know me after all.

Kristýna: Mm...and do you know me?

Dad: I think I do.

Kristýna: You think?

Dad: You're a bit annoying.

FX car

NARRATION: I was honestly surprised that you agreed with me. I actually thought you never think about us.

INTERRUPTION OF THE AUDIOLETTER:

FX

Dad: Mmmm.

Kristýna: Do you think about us? Certainly. And how? All the time. What do you mean all the time?

Dad: I think about what you're doing, why and how you're doing that. It's a flow of thoughts. That's how I think about it.

Kristýna: Well what I meant was that you don't think about our relationship, that we basically lost a few years, because...

Kristýna: That's what you meant.

Dad: So that's what you've meant. Mm. That's long gone.

FX space bar

Dad: Time 00:32 and we've arrived to the city of Verona just alright, with flying colours.

NARACE: Ulevilo se mi, když jsme konečně zaparkovali u hotelu, jenomže tam na nás čekala společná postel i přikrývka.

SCÉNA – PRVNÍ SPOLEČNÁ NOC

Kristýna: Jé, jedno, se budem prát o.

Táta: No vždyť ti říkám, že se budem rvát o prostěradlo.

Kristýna: Aha, tak já se přikreju o svůj to.

Táta: Né, dyť prosím tě.

Kristýna: Jsme tady jak manželé vid', na manželský posteli.

Táta: Budeš spát v županu jo?

Kristýna: Nevím, uvidíme, jestli mi nebude zima.

Táta: Prosím tě, vždyť je 20 stupňů. Bude teplo, máme prostěradlo, a ještě ten ten lantuch

Kristýna: Jo, tak jo no.

SCÉNA – NA HOTELU PO PRVNÍ NOCI

Zvuk: ptáci, pokoj

NARACE: První ráno a já měla chuť se zeptat, zda by ses teď nevrátil domů ty. Vůbec si nemluvil nebo odpovídal brčením. Asi si byl unavenej, ale neřekl to, protože unavenost je pro tebe známkou slabosti.

Táta: Hmm. Bude sluníčko.

SCÉNA – PRVNÍ VÝSTUP

ZVUK: cesta do kopce

NARACE: Ještěže jsme byli na horách. Šlapání do kopce nás zachraňovalo. Bez možnosti na sebe koukat a přemýšlet, co si zrovna povídat. Než spolu jsme byli spíš každý sám.

ZVUK: Chůze, voda

Kristýna: Nechci teď napít.

Táta: Nechceš, tak nic. Už nefuním.

Kristýna: Už jsme skoro nahoře.

Táta: Tak to je úžasný.

NARACE: Šeptal si. Snažil si se přede mnou zamaskovat, jak nemůžeš. Tomu jsem se musela smát.

Kristýna: Tohle bude trošku stoupáníčko.

Táta: V pohodě.

Kristýna: V pohodě, jo?

Táta: to ufuním.

NARACE: Byla jsem to já, kdo vedl tebe a užívala jsem si svou malou nadvládu.

ZVUK: Chůze

Táta: Jdi se s tím vysrat, natáčeš někoho jinýho, jak funí a né fotky.

Kristýna: Já taky funím.

Táta: No to jo.

NARRATION: I felt relieved when we finally parked our car at the hotel but there was a double bed and a single blanket to share.

SCENE – THE FIRST NIGHT TOGETHER

Kristýna: Yay, there's just one, we'll fight for it.

Dad: I was telling you we'd fight for the bed sheet. Jesus.

Kristýna: I see, so I'll cover myself with this thing of mine.

Dad: No, come on.

Kristýna: We're here like spouses, right, on the double bed.

Dad: Are you going to sleep in your bathrobe?

Kristýna: I don't know, let's see if I am not cold.

Dad: Come on, it's 20 degrees. It'll be warm, we've got the bed sheet and this cover.

Kristýna: Alright then.

SCENE – AT THE HOTEL AFTER THE FIRST NIGHT

FX birds, room

NARRATION: The first morning and I felt like asking whether you considered going back home. You didn't say a word and replied only grumbling. Perhaps you were tired and didn't admit it because tiredness is a sign of weakness.

Dad: Mmm. It's going to be sunny.

SCENE – THE FIRST CLIMB

FX climbing up the hill

NARRATION: It was a good thing we went to the mountains. Climbing up the hill saved us. No need to look at each other and wonder what topic to talk about. More than together we were each for their own.

FX walking, water

Kristýna: I don't want to drink now.

Dad: You don't? Fine then. I am not panting anymore.

Kristýna: We're almost at the top.

Dad: Marvellous.

NARRATION: You were whispering. You were trying to hide it from me that you were at the end of your rope. It made me laugh.

Kristýna: This is going to be a bit of a rise.

Dad: That's fine.

Kristýna: Is it fine, really?

Dad: I'll pant all through to the top.

NARRATION: It was me who guided you and I was enjoying my little dominance over you.

FX walking

Dad: Go sod yourself, go record someone else how they're panting, not daddy.

Kristýna: I am panting, too.

Dad: Oh well then.

Kristýna: Není to krásný?

Táta: Je to nádherný!

Kristýna: Nechceš si to tady vyfotit?

Táta: No vyfoť to!

Kristýna: Já to mám vyfotit?

Táta: No jistě.

NARACE: Masív Sella naproti nám mě vlastně nezajímá. Pozorovala jsem jak, tvoje ego trpí, pláče a křičí.

SCÉNA – PRVNÍ SPOLEČNÝ VRCHOL

Kristýna: Vítej na vrcholu,

Táta: děkuju. Jestli tohle je lehký, tak zejtra nikam nejdu, jo? S tím počítej. S tím počítej. Si tady nebudu dávat každý den 20 kilometrů, to ani náhodou. Jsem se nepřijel sem zhuntovat.

NARACE: Možná jsem byla trochu bestie, ale to bylo prostě nutné! Museli jsme dojít na dno tvých sil, aby ti už na žádný předstírání nezbývala energie. Tohle byl ten pravý vrchol dnešního dne a další malý úspěch mé mise.

Táta: Není tady signál, to je taky dobrý vid'?

Kristýna: Taky dobrý.

Zvuk z vrcholu

NARACE: Další den jsme se přesunuli do města.

SCÉNA – VERONA

ZVUK: ulice

Kristýna: Hele, co je tady napsaný?

Táta: Via Roma.

Kristýna: Výborně, tak jdeme.

Táta: Jdeme dobře jo?

Kristýna: Jdeme dobře. Já myslím, že sem úplně zapadnem.

Táta: Si piš. Tutto.

ZVUK: Zvoní telefon

Táta: To nevidím.

Kristýna: Tati, jsme na dovolený.

Táta: Ja vím. Dobrý den, dobrý den. Já teď prosím vás jsem na dovolený, takže příští týden mi zavolejte, jo? Děkuju, nashle.

Kristýna: Perfektní.

NARACE: Wáu, nechtěl jsi to řešit, nebo si fakt odložil práci, abys byl stoprocentně se mnou? Procházeli jsme se po kostelech, který ti nic neříkaj, šahali na tisíce let starý kameny a tebe ani nesvrběli ruce z toho, že nepracuješ. Skoro se mi zdálo, že jsi přijal mou misi i za svou.

SCÉNA – POHLEDNICE

Kristýna: No ale tati, kdyžs byl malej, tak si přece posílal pohledy ne?

Táta: Prosím tě odkad'.

Kristýna: Já tě neslyším. Pojď blíž.

Táta: Jako odkad' bych posílal pohledy?

Kristýna: Isn't it gorgeous?

Dad: It's marvellous!

Kristýna: Do you want to take a picture of this scenery?

Dad: Well go ahead and take it!

Kristýna: Shall I take the picture?

Dad: Well, of course.

NARRATION: The Sella massif didn't actually interest me at all. I was watching how your ego suffered, cried and screamed.

SCENE – THE FIRST SUMMIT CLIMBED TOGETHER

Kristýna: Welcome to the top.

Dad: Thanks. If this is an easy climb, I am not going anywhere tomorrow, is it clear? Count on that. I won't make 20 km every day. No way. I didn't come here to destroy myself.

NARRATION: Perhaps I was a bit of a bitch but it was necessary! We had to reach the end of your tether so you had no energy left to pretend. This was the true climax of the day and yet another small success of my mission.

Dad: There's no signal, that's also great, isn't it?

Kristýna: That's good, too.

FX from the summit

NARRATION: We went to the town the following day.

SCENE – VERONA

FX street

Kristýna: Hey, what does it say?

Dad: Via Roma.

Kristýna: Excellent. Let's go then.

Dad: Are we going the right way?

Kristýna: We are. I think we'll blend in absolutely.

Dad: You bet. Tutto

FX phone rings

Dad: Too bad.

Kristýna: Dad, we're on holiday.

Dad: I know. Hello, hello, I am on holiday right now, can you ring me up next week? Thanks, bye.

Kristýna: Perfect.

NARRATION: Wow, you didn't want to deal with it, or, did you really put off your work to be with me 100 percent? We were walking through churches which aren't really your thing, we touched thousand-year-old stones and you didn't get itchy fingers to get back to work. I almost felt like you took my mission for your own.

SCENE – POSTCARD

Kristýna: But Dad, when you were little, you used to send postcards, didn't you?

Dad: Where from, you guess?

Kristýna: I can't hear you. Come closer.

Dad: Where would I send the postcards from?

Kristýna: Já nevim, tak já tě to naučím.

Táta: Né, ja prostě babice nic. Napiš babičce ty pohled, já ji ho posílat nebudu.

Kristýna: A proč ne?

Táta: Proto.

Kristýna: Proč?

Táta: Proto.

Kristýna: To musí mít nějaký důvod.

Táta: Nechce se mi.

Kristýna: Seš na ni naštvanej?

Táta: Né, nejsem, ale tak jako.

Kristýna: Neumíš psát pohledy.

Táta: Neumím psát pohledy.

Kristýna: Tak já ti to budu diktovat.

Táta: Né, neumím psát ani rukou.

Kristýna: Chachacha.

Kristýna: Tak napiš ahoj mami.

Táta: Napiš ahoj babi.

Kristýna: Tati.

Táta: Ti to napíšu na obálku prostě.

Kristýna: Tak jo. na obálku.

Táta: Neumím psát.

Kristýna: hahaha. A kdys něco napsal naposledy rukou?

Táta: To nevim. Si nepamatuju.

NARACE: Bylo ti fakt trapně. Museli to cítit Italové i na druhém konci zahrádky. Přála jsem si tě utěšit, ale musela jsem se jenom smát. Každopádně to bylo moc krásný. Zjistila jsem o tobě něco intimního. Kdo ví takovéhle tajemství?

Kristýna: Tak já budu psát a ty mi to budeš diktovat. Tak co mám napsat?

PŘERUŠENÍ AUDIODOPISU:

ZVUK: mezerník, pokoj

Táta: To tam musíš vyškρνout, to neumím psát, jestli to chceš s někým sdílet, to ti je jasný doufám,

Kristýna: no to né,

Táta: no to víš, že jo.

ZVUK: mezerník

Kristýna: Tak co mám napsat?

Táta: Napiš, krásný pozdrav z Verony.

Kristýna: krásný pozdrav z Verony.

Táta: Posílá Kristýnka.

Kristýna: To je jako všechno jo?

Táta: No.

Kristýna: Noné tak.

Táta: Já nejsem žádný slohovej specialista.

NARACE: Říkala jsem, po tomhle už přeci přede mnou nemůžeš mít žádnou zábranu promluvit o čemkoliv. A začala pomalu vyzvídat. Zajímalo mě, jestli tě opravdu naplňuje tvoje

Kristýna: I don't know, let me teach you.

Dad: No, I won't send anything to Grandma. You write a postcard to her, I won't send it.

Kristýna: And why not?

Dad: Because.

Kristýna: Why?

Dad: Because.

Kristýna: There must be some reason.

Dad: I don't want to.

Kristýna: Are you mad at her?

Dad: No, I am not, but it's just so.

Kristýna: You don't know how to write postcards.

Dad: I don't know how to do it.

Kristýna: I'll dictate it for you.

Dad: No, I can't even write by hand.

Kristýna: Hahaha.

Kristýna: So, write, hello Mum.

Dad: Write hello Grandma.

Kristýna: Dad.

Dad: I'll write it on the envelope for you.

Kristýna: Ok, on the envelope.

Dad: I can't write.

Kristýna: Hahaha. When did you last write something by hand?

Dad: Dunno. I don't remember.

NARRATION: You felt really embarrassed. Even the Italians at the other end of the outdoor seating could sense that. I wished I could comfort you but I just had to laugh. Anyways, it was really nice. I found out something intimate about you. Who knows such a secret?

Kristýna: So I'll write and you'll dictate. What should I write then?

INTERRUPTION OF THE AUDIOLETTER

FX space bar, room

Dad: You must erase that, that I can't write, if you want to share it, it's clear to you I hope...

Kristýna: Well no.

Dad: Well you must.

FX space bar

Kristýna: So what should I write?

Dad: Write lovely greetings from Verona.

Kristýna: Lovely greetings from Verona.

Dad: Sends Kristýnka.

Kristýna: That's all?

Dad: Yeah.

Kristýna: It's not, is it?

Dad: I am no essay specialist.

NARRATION: I thought you would let all the bars down and would feel free to talk to me about everything after this. And I slowly began to pump out information. I was keen to know

práce, když skoro nespíš a nikdy nemáš víkend, nebo jestli už to děláš jenom proto, že tak velký podnik nelze zastavit.

Kristýna: Taťko a kdyby sis mohl znova vybrat, co v životě dělat, dělal bys to samý?

Táta: eeem, asi jo.

Kristýna: Šel bys do toho znova?

Táta: Asi jo, protože nic jinýho neumím, to je taky vid'.

Kristýna: To si jenom myslíš. Protože si tomu zasvětil celej život.

Táta: No jo no. Tak snad to ve finále něco přinese, když jsem tomu dal všechno.

Kristýna: Hm. Snad jo.

Táta: Jéžíšmarja, teď mě napadali šutry do čokolády.

Kristýna: Šutry v čokoládě nejsou dobrý no.

SCÉNA – ROZHOVOR NA TĚLO V RESTAURACI

Zvuk z restaurace.

PŘERUŠENÍ AUDIODOPISU:

Live reakce táty:

Táta: Jsme u Itala, nakupujem.

Kristýna: Ne jsme v restauraci.

Táta: Jo v restauraci jo?

Kristýna: Na pizze.

Táta: Hmhm, jo.

Zvuk: mezerník

SCÉNA – ROZHOVOR NA TĚLO V RESTAURACI

Kristýna: Všichni odešli, už jsme tady sami.

Táta: To nevadí, ještě nezavíraj.

Kristýna: No hele tati, víš, jak si mi říkal, že jsem protivná. Pamatuješ si něco špatnýho, co jsem ti říkala?

Táta: To né.

Kristýna: No a nevnímáš vůči tobě žádný jako...

Táta: Ne!

Kristýna: Takže žádná jizva ti nevisí v...

Táta: Ne, jizva ne. Ty seš taková protivná jako z normálního jako běžného dne třeba že jo, to není nic jako konkrétního, nebo něco takovýho, čeho by se to týkalo. To seš taková protivka jako někdy.

NARACE: Aha, tak funění do kopce, pohlednice, to vše bylo asi k ničemu. Habaďůra byla s náma i tady.

Kristýna: No to je dobře. Ale já ti musím říct, že já je mám teda.

Táta: No já si to myslím.

Kristýna: Ty si to myslíš?

Táta: Ehm. Ještě nocheinmal.

Servírka: Noch zwei glasse

Táta: Tak tak tak. A ještě espresso macchiato.

Servírka: Then espresso macchiato.

Kristýna: Počkej, tak teď si řekl, že ne a teď říkáš, že jo.

whether your job is so fulfilling for you that you hardly sleep a wink and have no weekends, or, are you doing it only because there's no stopping this big business.

Kristýna: Dad, if you could choose again what to do in your life, would you do the same?

Dad: Eeemm. Probably yes.

Kristýna: You'd go for it again?

Dad: Probably yes because I can't do anything else, that's it.

Kristýna: You only believe that because you've devoted your life to it.

Dad: Well yes. Hopefully it'll bring something good in the end when I've given it everything.

Kristýna: Mmm. Hopefully.

Dad: Jesus Christ, some stones have just fallen in my chocolate.

Kristýna: Well, stones in chocolate are definitely not good.

SCENE – ASKING BURNING QUESTIONS AT THE RESTAURANT

FX restaurant

INTERRUPTION OF THE AUDIOLETTER

Dad's live reaction:

Dad: We're at the Italian guy, we're shopping.

Kristýna: No, we're at the restaurant.

Dad: At the restaurant, really?

Kristýna: To have a pizza.

Dad: Mmm. Yeah.

FX space bar

SCENE – BURNING QUESTIONS AT THE RESTAURANT

Kristýna: Everyone's left. We're alone here.

Dad: It doesn't matter. They're still not closing.

Kristýna: Hey, Dad, remember what you said about me being annoying. Do you remember anything mean I've ever told you?

Dad: Not really.

Kristýna: So you don't see it as something against you...

Dad: No!

Kristýna: So there's no scar ...

Dad: No, no scar. You're annoying, like maybe annoyed about regular daily stuff, it's nothing in particular, it has nothing to do with anything particular. You're just annoying sometimes.

NARRATION: I see: panting up the hill, the postcard - that was all for nothing. You were still pulling tricks.

Kristýna: Well, that's good. But I must tell you that I have some scars.

Dad: I think so.

Kristýna: Do you think so?

Dad: Emm. Noch einmal.

Waitress: Noch zwei Glass.

Dad: Exactly. And espresso macchiato.

Waitress: Then espresso macchiato.

Kristýna: Hang on, you've just said there aren't and now you're saying there are.

Táta: No myslím si, že jo, třeba máš nějaký věci, který mě nemůžeš zapomenout.

Servírka: Einviertel noch nicht, ja?

Kristýna: Ja, ja, ja.

Kristýna: Mě to mrzí, že tě nedokážu vlastně ocenit a brát jako tátu, ale pořád na tebe koukat jenom jako vlastně na partnera mý mámy.

Táta: na chlípníka.

Táta: Já budu rád, když se mnou budeš cejtit dobře, v klidu. Vždyť víš ty, vždyť ty víš, že seš moje všechno.

Kristýna: No tos říkal i tenkrát a stejně to ničemu nepomohlo. Ty seš moje všechno.

Táta: Ale to říkám pořád. Na tom se nikdy nic nezměnilo. Kristýnko.

Kristýna: Hele tati a upřímně, když se na to podíváš zpátky a teď nemyslím na to jenom hrozný, co se dělo u nás doma, ale i to hezký, co ti ta nevěra přinesla, jo, protože chápu, že bejt jako s jedním člověkem tak dlouho, že člověk jako chce někdy třeba bejt s někým jiným jo, nebo já nevím, jak to je, já jsem s nikým dlouho nebyla.

Táta: No samozřejmě kdybych to mohl vrátit tak bych to vrátil tak, aby se to nestalo nikdy.

Kristýna: Fakt?

Táta: No samozřejmě.

Kristýna: Proč?

Táta: No, protože to všechny bolelo a prostě.

Kristýna: Ale byls šťastnej. Ne?

Táta: No.

Zvuk: nalévání vína

Kristýna: Dobrý díky.

Kristýna: Máš tam mouchu.

Táta: To je dobrý.

Kristýna: Nic víc mi neřekneš.

Táta: CHchch. Ticho.

NARACE: Přála jsem si, aby sis o tom se mnou promluvil jako s kámošem, abys řekl, jo prostě jsem se zamiloval jak blázen, bylo to krásný, bylo to děsivý, nelituju ničeho, nebo bylo to na hovno, byl jsem kokot. Ale místo toho sis vyličkovával každý milimetrík pěny ze zbytku svého machiatta a mlčel. Ale i tak jsem byla ráda, že nad tím společně mlčíme.

Táta: fajnový

PŘERUŠENÍ AUDIODOPISU:

Zvuk: mezerník

Táta: hm

Zvuk: mezerník

SCÉNA – POSLEDNÍ VÝLET DOVOLENÉ

ZVUK: funění

Kristýna: Sorry tati, myslela jsem, že méně náročná túra znamená méně náročná túra.

Táta: Ale Kristýnko, já to vydržím, jestli to vydržíš ty, tak já s tím nemám problém, já jsem se do toho dostal!

Dad: Well, I think you have some issues you blame me for and can't forget.

Waitress: Ein Viertel noch, nicht, ja?

Kristýna: Ja, ja, ja.

Kristýna: I feel sorry I don't have more appreciation for you and can't take you as my father, I just see my Mum's partner in you.

Dad: An old goat.

Dad: I'll be glad if you feel good around me, if you feel calm. You know, don't you, that you're my everything.

Kristýna: Well you said that back then and it was good for nothing. You're my everything.

Dad: I say that every time. Nothing has ever changed, Kristýnka.

Kristýna: Hey, Dad, let's be honest, what is it like to look back, both at the horrendous things that happened at home and the nice things the infidelity brought you? I can understand that, being with one person together for so long, you might want to be with somebody different, or I don't know because I've never been long enough with anyone.

Dad: Well, of course, if I could take it back I would and it would never happen.

Kristýna: Seriously?

Dad: Well, sure.

Kristýna: Why?

Dad: Because it hurt everybody, didn't it?

Kristýna: But you felt happy, right?

Dad: Well.

FX pouring of wine

Kristýna: That's fine, thanks.

Kristýna: You've got a fly inside.

Dad: That's ok.

Kristýna: Aren't you going to tell me more?

Dad: Chhhh. Silence.

NARRATION: I wished you'd talked to me like to a friend, I wished you'd say: well I just fell madly in love, it was beautiful, it was terrifying, I don't regret anything, or, it sucked, I was a prick. Instead you spooned every millimetre of the milk foam from the rest of your macchiato and you kept silent. Nevertheless, I was happy we were silent over it together.

Dad: Classy.

INTERRUPTION OF THE AUDIOLETTER

FX space bar

Dad's reaction: Mm

FX space bar

SCENE – THE LAST TRIP OF THE HOLIDAY

FX panting

Kristýna: Sorry, Dad, I thought that a less demanding trail means a less demanding trail.

Dad: Never mind, Kristýnka, I'll be fine, if you're fine, I have no problems with it, I've just got in it.

Kristýna: Cože?

Táta: Já jsem se dostal do tempa.

Kristýna: Jo?

Táta: Jasný, já to dám! Já si vylezu až na ten štrůdl.

Kristýna: Do tří tisíc metrů.

Táta: Ano, do tří tisíc metrů. Včera dva sedm, dneska tři a zejtra čtyři.

Kristýna: Ty tady nejsou.

Táta: Tak někam popojedem.

Kristýna: Já, né, zejtra vážně piano.

Táta: Né zejtra dáme opravdu vozíčkáře, ale opravdu.

NARACE: Ty jsi byl plný síly, za to na mě padla totální únava. Nejnáročnější výzvu své mise jsem dotáhla do konce včera večer a teď už jsem se snažila jenom vyškrábat nahoru. Co jsem si vlastně myslela, když už nad pokusem napsat pohlednici si mi ukázal, jak velký problém ti dělá se vyjádřit.

Táta: Co to tady lítá za peříčko, za vatičku, nad náma.

Kristýna: Kde?

Táta: Nad náma, když se takhle podíváš. Tady vidíš?

Kristýna: Když se podívám nahoru tak je mi špatně.

Táta: Taková vatička tady poletuje.

Kristýna: Ajo.

NARACE: Skončila jsem s vymýšlením, co a proč ti říkat nebo kdy a jak se tě ptát.

Kristýna: Táto, jakej si myslíš, že by měl bejt ideální táta?

Táta: Ehm, ehm, ehm, měl by bejt hodnej na děti. Na manželku, pokud možno si najít čas věnovat se jim, což mě se moc nepovedlo. Tak to třeba vynahradím vnoučatům, jestli budu mít čas teda víc.

Kristýna: No, to doufám!

NARACE: Bylo mi tam na kopci Tebou hezky neměla jsem v sobě žádný pnutí nebo potřebu ti odporovat.

Kristýna: Tak já taky něco hodím.

Táta: Tos byla ty?

Kristýna: Jo.

Kristýna: Ještě nás čeká pekelný stoupání.

Táta: Ehm, to dáme!

PŘERUŠENÍ AUDIODOPISU:

ZVUK: mezerník

Kristýna: Co myslíš?

Táta: Tak jo.

Kristýna: A zase mi nic neřekneš.

Táta: A co chceš mambo slyšet?

Kristýna: Nevím, mě by zajímalo, jestli by sis dovedl představit situaci, kdy se mnou fakt jako otevřeně promluvíš.

Kristýna: What?

Dad: I've just got into my stride.

Kristýna: Have you?

Dad: Sure, I'll do it! I'll climb it all up to get the strudel.

Kristýna: To 3,000 metres.

Dad: Yes, to 3,000. Yesterday it was 2,700, today 3,000 and 4,000 tomorrow.

Kristýna: There are no such peaks.

Dad: Let's go somewhere else then.

Kristýna: I, no, tomorrow we'll go really *piano*.

Dad: No, tomorrow we'll go on only wheelchair accessible trails, really.

NARRATION: You were full of strength whereas I nearly dropped from exhaustion. I rose to the hardest challenge of my mission yesterday evening and now I was just trying to clamber up to the top. What was I thinking after all, you showed me with the attempt to write a postcard that you genuinely struggle to express yourself.

Dad: What's the feather, or cotton wool flying above us?

Kristýna: Where?

Dad: Above us, when you look over there. See?

Kristýna: When I look above, I feel sick.

Dad: Sort of a cotton wool is flying around.

Kristýna: Oh, you're right.

NARRATION: I was done thinking up what or why to tell you or when and how to ask you.

Kristýna: Dad, what do you think an ideal father should look like?

Dad: Mmm, mmm, he should be nice to the kids. And his wife, and if possible he should spend some time with them, which I failed to do. Hopefully I'll make it up to my grandchildren if I have time, that is.

Kristýna: Well, I certainly hope so!

NARRATION: I felt great with you on the top of the mountain, I wasn't either tense or felt the urge to oppose you.

Kristýna: Well, I'll throw something, too.

Dad: Was is you?

Kristýna: Yeah.

Kristýna: We're still in for a hell of a steep rise.

Dad: Mm, we can do it!

INTERRUPTION OF THE AUDIOLETTER

FX space bar

Kristýna: What do you think?

Dad: Ok then.

Kristýna: Again, you won't tell me anything.

Dad: And what do you want to hear, mambo?

Kristýna: Dunno, I'd like to know whether you can picture a situation in which you talk openly with me.

Táta: Hm.

Kristýna: Anebo jestli je to pro tebe nemyslitelný.

Táta: Někdy jo, ale dneska ne.

Kristýna: A jako, co se musí stát, aby se to stalo?

Táta: Nic se nestane, dneska ne.

Kristýna: Kdybys chtěl cokoliv dodat, nebo že by tam mělo zaznít, tak máš jako příležitost.

Táta: Jasan.

Kristýna: Co? Jo?

Táta: Beru na vědomí.

Kristýna: Chceš něco? Tak teď nebo nikdy.

Táta: Ne, ne.

NARACE: Nestane se to nikdy, ale já už po tom asi ani netoužím.

SCÉNA - EPILOG

Kristýna: Na, vem si to do ruky a něco povídej.

Táta: Emmmnoo.. Já nic neumím povídat...

Kristýna: No tak to drž aspoň.

Táta: Tak to budu držet.

Kristýna: Nemačkej žádnéj knoflík a bude to dobrý.

Táta: Rozhovor pro rádio svobodná Kristýnka. Ehm. Jubox rádio Kristýnka, ať žije. A dáme si mambo, mambonumberfive!

ZVUK: *Song: Mambo, mambo, numberfive...*

Táta: Dneska jdem na tu diskotéku! Hahah.

Kristýna: Hej ale mohli bysme.

Táta: Tak se zeptej toho suchara, kde je. Hahahaha.

Kristýna: Mohli bysme.

Táta: Já si vezmu slim košili a můžeme to roztočit.

Kristýna: Mohli bysme.

Táta: Né, já si vezmu tričko Gant, Gant.

Dad: Mm.

Kristýna: Or whether it's totally unthinkable for you.

Dad: One day it will, but not now.

Kristýna: And what will have to happen to make it happen?

Dad: Nothing will have to happen, just not today, ok?

Kristýna: If you wanted to add anything which you felt appropriate to record, take your chance.

Dad: Clear.

Kristýna: What? Is there anything?

Dad: I'll take it into account.

Kristýna: Do you want anything? It's now or never.

Dad: No, no.

NARRATION: It will never happen but I don't long for it anymore, I guess.

SCENE – EPILOGUE

Kristýna: Here, take it in your hand and say something.

Dad: Emmmmm... I can't say anything...

Kristýna: Then hold it at least.

Dad: Alright I'll hold it.

Kristýna: Do not press any button and it will be okay.

Dad: An interview for the *Radio Free Kristýnka*. Err. Jukebox radio Kristýnka, and long live she! Let's play mambo, Mambo Number Five!

FX Song: *Mambo, mambo number five*

Dad: We're going to the disco tonight! Hahaha.

Kristýna: But we could actually.

Dad: Then ask the bore where it is. Hahaha.

Kristýna: We could go.

Dad: I'll wear a slim shirt and we'll get crazy.

Kristýna: We could.

Dad: No, I'll wear a Gant Gant T-shirt.